

Olin teini-ikäinen mutanttikommunisti ulkoavaruudesta

Erilaisena olemisessa on todellakin omat haasteensa. Vaikka kuinka esittäisi olevansa kunnollinen, normaali, ja kaikenlaisen rauhan asialla. Vaikka tarjoaisikin edistynyttä teknologiaansa ilmaiseksi, tai yrittäisi esittää ratkaisuja maailmankaikkeutta ikuisesti askarruttaviin kysymyksiin, ei kiitoksen sanaa heru.

Yritä siinä sitten laskeutua aluksellasi läheiselle viljapellolle ja ottaa ensimmäistä kontaktia paikallisiin, niin heti osoitellaan sormella sun jättimäisiä tuntosarvia, huudetaan, ja juostaan karkuun. Sitten alkaa aina se hillitön perseily. Paikat täynnä joukkohysteriaa ja vihaisia väkijoukkoja soihtuineen. Päälle vyöryy armeijan tankkeja ja ohjuksia. Ei sitä uskoisi millä kaikella minuakin on heitelty, ammuttu, tai mihin yritetty seivästä.

Nuorena idealistina sitä vielä jaksoi uskoa ihmiskunnan vastaanottavuuteen, jonkinlaiseen sisäänrakennettuun hyvyyteen, jopa älykkyyteen. Mutta näin kyynisenä vanhempana realistina haluaisi unohtaa tuon koko alkukantaisen ja karjamaisesti käyttäytyvän liuskaotsaisen apinalajin.

Jos satutkin saamaan aikaan jotain järkevää dialogia, niin eikös lähimmästä nurkasta kömmi esille se mölisevä valopää, joka haluaa tunkea ahteriisi läjän antureita, ampua sinulta ilmat pihalle ja leikellä ruhosi. Eikä välttämättä siinä järjestyksessä. Miksi ihmeessä tämä sivistyneeksikin itseään tituleeraava laji ei osaa edes käyttäytyä?

Onko se nyt sitten mikään ihme, että tällaisella rauhallisella lonkerotyypilläkin menee välillä hermot ja sitä haluaa vähän syödä aivoja. Huonompana päivänä ehkä imeä sisuskalut selkärankoineen ulos ja orjuuttaa loput linnunradan avaruusalusten tankkausaseman kahvilahenkilökunnaksi.

Sanoinkin jo emoaluksen porukoille, että ei tähän hihhuliporukkaan totu muutamassa tuhannessa vuodessakaan. Eikä ne tule mitään ikinä oppimaan, kun turhautuessaankin vain tappelevat keskenään. Näillekö vielä pitäisi tyrkyttää tehokkaampia joukkotuhovälineitä? Ei mun vahtivuorolla.

Ei muuta kuin laserilla paikka sileäksi ja kohti uusia aurinkokuntia. Kai sitä luulisi jostain löytyvän rotu, mikä ymmärtää järkipuhetta.

08.01.2019 Mika Keränen